

אלו מציאות פרק שני בבה מציאה

* [י. י. י.] (אמור) *
[אמר] [אמר] [אמר]

[יני הדכו
יערין]
[כ"ז קמן]

* אמר [אמר] [אמר]
[אמר] [אמר] [אמר]
[אמר] [אמר] [אמר]

[קמן כ"ז]

[ע' סוף כ"ז
כ"ז ד"ס מן]

[למיל כל]
* [אמר] [אמר]

* [אמר] [אמר]
[אמר] [אמר] [אמר]

מכאן פיר
מ"ח פ"ט

* [אמר] [אמר]
[אמר] [אמר] [אמר]

* [אמר] [אמר]
[אמר] [אמר] [אמר]

באופיאו - שאלה על אופיאו אם קבל בסבר פנים יפות ואמר
לא, מדה טובה היא כדי שלא יקפלו בו בני אדם שאין מאגנין
לכא תמד עליו וכלו את ממונו: אגניב לים כפא דכפסא - כלי
של אופיאו היה: כדי מפסין וליטוריום - לקמה מפרש בדי מחסין

ומודה ר"ש כולם שבעתן העין כ' - מדקאמר ומודה משמע
לברכין אפילו לא שבעתן העין חייב להכריז וכן מלינו
כרבה בר בר חנה דלאר כפ"ק (למיל דף י"ט) אי כביעות מינא
אי לי כבויגה ונט לא שבעתן העין דלא משהה ארעם גיעול כידיה

וקשה ללא מלינו דלאר רבין זה
כפירוש ו"ל דמדקנט כמתני' כריכות
ועיגולו דבילה ומחרוזות וככרות הרי
אלו של ואלו דברים אין דרכן להיות
בין כביעות העין משמע דכריכות
שדרכן להיות בהן כביעות עין בכל
ענין חייב להכריז אפילו לא שבעתן
העין אי מלא במקום דשכיח רבין:
אבל שנים חייב להכריז - דמנין
הו סימן ומחסינן דקתני

מחרוזות וככרות הרי אלו לא
מיידי דרך נפילה אחי שפיר דלא לא
היה מנין סימן שאית יודע שפעלו
בבת אחת אל' מיידי דרך הטעם
ולכא אלא מחרוזת אחת וכן פיגול
וכבר הוא דקאמר מחרוזות וכן פיגול
מחרוזות דלמלא ולקמן (דף כ"ה) גבי
לכורי פירות וגבי לכורי מעות דפרין
ש"מ מנין הו סימן ולא משני לכורי
דלמלא דומיא דרישא מחרוזות ועיגול
וככרות וכריכות היינו משום דלא
הוה ליה למתני אלא מעות לכרות
ופירות לכרות כדקתני מעות מפורזות
ופירות מפורזות: **כ"י** קאמר ר"ש
כרוב כענים - וה"ל אל' חייב לרדף
עטם מפני שבעתים מתיאשים ט"ל
ד"ש למתן דמנענעים נפל דהו כרוב

וה"ל דלמטרך דאפילו יודע וה"ל
שפיראל נפל קאמר הרי אלו של
המספרים מתיאש והוא דכעננים
שקלי ליה ואפילו אם ישראל ימלא
לא יכריז דטלה דמן כעננים נפל דהן
רוכא: **אפילו** כרוב ישראל נמי -
הו של וטעמא משום דאיכא אינשי
דלא מעלי וסקלי לה:

אם תמני פליגי פליגי
כרוב כעננים או לא - להך
גירסא מספקא אי פליגי אפילו
כרוב ישראל ואית ספרים דלא
גרסי הכי אלא גרסי אחיל אפילו
כרוב ישראל פליגי רבין פליגי כרוב
כעננים או לא ולהך גירסא פשיטא
ליה דרבין פליגי עליה כרוב ישראל
וחייב להכריז ולא חיישן לחיובי
דלא מעלי וכן נראה דהא קמא אל'
שחייב להכריז מלא פירות בכלי וכן
כולה דלית בהו סימן ומשמע דאפילו
כרובי רבין מליס שם חייב להכריז

דלא מדבר רה"ל אלא גבי כריכות
ודוחק הוא להעמיד כמסתא וכן
לקמן אמר לעולם רבין כו' ומי קתני
הרי אלו של אינו חייב להכריז קתני
ויינח והסתא מ"מ תפשוט דפליגי
רבין כרוב ישראל דקתני אם רוב
ישראל חייב להכריז אלא ודאי הא לא
מספקא ליה אם פליגי כרוב ישראל
ופשיטא ליה דפליגי מכת מתני'

כדפרישית: **מאן** שמעת ליה דלול
בתר רובא רשב"א שמעת ליה דאמר
שמעת מינה אפילו כרוב ישראל נמי
במפורזין, אי במפורזין מאי
אריא מקום שהרבים מצויין שם אפילו
אין הרבים מצויין שם: אלא לעולם
* בצורין והבא במאי עסקין * בבתי כנסיות
של כעננים, בתי מדרשות לאיבי
איכא למימרי בתי מדרשות דידן דיתבי
בהו כעננים, השתא דאית להבי בתי
כנסיות נמי דידן דיתבי בהו כעננים
ג"ש * מצא בה אבייה: אם רוב ישראל
חייב להכריז, אם רוב כעננים אינו חייב
להכריז, מאן שמעת ליה דאמר אוליגין
בתר רובא רשב"א שמעת מינה כי קאמר
רשב"א ברוב כעננים אבל ברוב
ישראל לא הא מני רבין, הוא תפשוט מינה
דמדוד ליה רבין דרשב"א ברוב
כעננים אלא לעולם רשב"א דהוא ואפי'
ברוב ישראל נמי והבא במאי עסקין
במפורזין * במפורזין מאי עשייה
לפנות ונמלך * עליה לפנותה' ואיבעית

ובאופיאו, מאי נפקא מינה, אמר רב זוטרא
לאהרורי ליה אבידתא בכביעות עינא: אי
ידעינן ביה דלא משני אלא בהני תלת
מהדרין ליה ואי משני במילי אחרני לא
מהדרין ליה. מר זוטרא חסידא אגניב ליה
כסא דכספא מאופיאו, הויה להוה בר
בי רב דמשי ידיה ונגיב בגלמא דחבריה
אמר היינו האי דלא איכת ליה אממונא
דחבריה, * כפתיה ואודי, תניא (ב) **ומודה ר"ש**

בן אלעזר בכלים חדשים ששבעתן העין
שחייב להכריז, ואלו הן כלים חדשים שלא
שבעתן העין שאינו חייב להכריז כגון [א] בדי
מחסין וצינוריות ומחרוזות של קדרומות
כל אלו שאמרו אימתי מותרים בזמן
שמצאן אחד אחד אבל מצאן שנים שנים
חייב להכריז [מא] בדי: שובי ואמאי קרו ליה
'בדי' דבר: דתלו ביה מיד 'בד' קרו ליה

כי ההוא [ב] רחנן התם * עלה אחד בבר אחת
וכן היה ר"ש בן אלעזר אומר * המציל מן
הארי וזמן הדוב וזמן הנמר וזמן הברדלס
וזמן זומו של ים ומשלוליתו של נהר, המצא
בסריא ופלימא גדולה ובכל מקום שהרבים
מצויין שם הרי אלו של מפני שהבעלים
מתיאשים מהן * איבעיא להו כי קאמר ר"ש
בן אלעזר, יברוב כעננים אבל ברוב ישראל
לא אי דלמא * אפי' ברוב ישראל נמי אמר,
אם תמצא לומר אפילו ברוב ישראל נמי
אמר * פליגי רבין עליה אי לא פליגי, ואם
תמצא לומר פליגי, ברוב ישראל ודאי פליגי,
ברוב כעננים פליגי אי לא פליגי, ואם תמצא
לומר פליגי אפי' * ברוב כעננים הלקה כמותו
או אין הלקה, כמותו אם תמצא לומר הלקה
כמותו דוקא ברוב כעננים או אפילו ברוב
ישראל * ת"ש * המצא ברוב בתי כנסיות

ובבתי מדרשות ובכל מקום שהרבים מצויין
שם הרי אלו של מפני
שהבעלים מתיאשים מהן מאן שמעת ליה דאמר
שמעת מינה אפילו כרוב ישראל נמי
במפורזין, אי במפורזין מאי
אריא מקום שהרבים מצויין שם אפילו
אין הרבים מצויין שם: אלא לעולם
* בצורין והבא במאי עסקין * בבתי כנסיות
של כעננים, בתי מדרשות לאיבי
איכא למימרי בתי מדרשות דידן דיתבי
בהו כעננים, השתא דאית להבי בתי
כנסיות נמי דידן דיתבי בהו כעננים
ג"ש * מצא בה אבייה: אם רוב ישראל
חייב להכריז, אם רוב כעננים אינו חייב
להכריז, מאן שמעת ליה דאמר אוליגין
בתר רובא רשב"א שמעת מינה כי קאמר
רשב"א ברוב כעננים אבל ברוב
ישראל לא הא מני רבין, הוא תפשוט מינה
דמדוד ליה רבין דרשב"א ברוב
כעננים אלא לעולם רשב"א דהוא ואפי'
ברוב ישראל נמי והבא במאי עסקין
במפורזין * במפורזין מאי עשייה
לפנות ונמלך * עליה לפנותה' ואיבעית

כדפרישית: **מאן** שמעת ליה דלול
בתר רובא רשב"א שמעת ליה דאמר
שמעת מינה אפילו כרוב ישראל נמי
במפורזין, אי במפורזין מאי
אריא מקום שהרבים מצויין שם אפילו
אין הרבים מצויין שם: אלא לעולם
* בצורין והבא במאי עסקין * בבתי כנסיות
של כעננים, בתי מדרשות לאיבי
איכא למימרי בתי מדרשות דידן דיתבי
בהו כעננים, השתא דאית להבי בתי
כנסיות נמי דידן דיתבי בהו כעננים
ג"ש * מצא בה אבייה: אם רוב ישראל
חייב להכריז, אם רוב כעננים אינו חייב
להכריז, מאן שמעת ליה דאמר אוליגין
בתר רובא רשב"א שמעת מינה כי קאמר
רשב"א ברוב כעננים אבל ברוב
ישראל לא הא מני רבין, הוא תפשוט מינה
דמדוד ליה רבין דרשב"א ברוב
כעננים אלא לעולם רשב"א דהוא ואפי'
ברוב ישראל נמי והבא במאי עסקין
במפורזין * במפורזין מאי עשייה
לפנות ונמלך * עליה לפנותה' ואיבעית

כדפרישית: **מאן** שמעת ליה דלול
בתר רובא רשב"א שמעת ליה דאמר
שמעת מינה אפילו כרוב ישראל נמי
במפורזין, אי במפורזין מאי
אריא מקום שהרבים מצויין שם אפילו
אין הרבים מצויין שם: אלא לעולם
* בצורין והבא במאי עסקין * בבתי כנסיות
של כעננים, בתי מדרשות לאיבי
איכא למימרי בתי מדרשות דידן דיתבי
בהו כעננים, השתא דאית להבי בתי
כנסיות נמי דידן דיתבי בהו כעננים
ג"ש * מצא בה אבייה: אם רוב ישראל
חייב להכריז, אם רוב כעננים אינו חייב
להכריז, מאן שמעת ליה דאמר אוליגין
בתר רובא רשב"א שמעת מינה כי קאמר
רשב"א ברוב כעננים אבל ברוב
ישראל לא הא מני רבין, הוא תפשוט מינה
דמדוד ליה רבין דרשב"א ברוב
כעננים אלא לעולם רשב"א דהוא ואפי'
ברוב ישראל נמי והבא במאי עסקין
במפורזין * במפורזין מאי עשייה
לפנות ונמלך * עליה לפנותה' ואיבעית

רבינו תנאל
למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

למיל כל
* אמר [אמר] [אמר]

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

לח א ב מ"י פ"ה חב"ל
גולה ולכדה ה"ל ח
א"ר מלכות מלכות
אסורות ה"ל כה סנה ע"ן
עד טובע' ח"מ ס"י רג
קפ"ק ד' וטובע' י"ד כ"י
קצט ספיק' י"ד כ"י
לפ' ד' טובע' ח"מ ס"י
רג ספיק' ד' וטובע'
י"ד ס"י קצט ספיק' י"ד

[ע"ן] רב"ל כ"ה בכות נ"ה
ד"ה כ"ה ל"ח ר"ה

כ ד ה מ"י פ"ה חב"ל
גולה ולכדה ה"ל ח
סנה ע"ן עד טובע' ח"מ
ס"י רג ספיק' י"ד כ"י
כ"א ו מ"י ס' ה"ל ס
טובע' ח"מ ס"י רג
כ"ב ו מ"י פ"ה חב"ל
ה"ל יב סנה ע"ן קצט
טובע' י"ד ס"י רג ספיק'
ה:

כ"ג ח טובע' ח"מ ס"י
רג ספיק' י"ד כ"י
כ"ד ח מ"י פ"ה חב"ל
ספיק' ל"ח וט"ן
ס' כ"ח סנה ע"ן קצט
קצט ספיק' י"ד כ"י
ה:

כ"ה ח טובע' ח"מ ס"י
רג ספיק' י"ד כ"י
כ"ו ח מ"י פ"ה חב"ל
גולה ולכדה ה"ל ח
כ"ז ח מ"י פ"ה חב"ל
סנה ע"ן עד טובע'
ח"מ ס"י רג ספיק' י"ד

רבינו הנגאל

הוא וכן הא דא"ר א"ר
פ"א דבית של י"ן בעיר
שורבה כנענים קנקנה
שורה [משום] כיצאה
וינה א"ר א"ר בהנאה
בא ישראל וכן סימנה
מתרת א"ר בשתיה
למציאה. ש"ס דברוב
כנענים הרי הן של י'
הנאה ראשונה ד' וי'
דציורי בדינא בהנה
בירן כ"ו ואסקא ב"ן
דישראל כד"ל וישתא
סבר ליה אפ"ר ישראל
גזל ולא מיאש. רב
יחודה הוה אויל בתריה
דמי שמואל בשוקא דבי
דיסא אמר ליה כ"א
כ"א ארנקי מהו אמר
ליה הרי הן של י'. כ"א
ישראל גזן סנהיה מהו
אמר לו אבוהה לישת
לפנין משורת הדין
פורה כדאבית דשמואל
אשבה חסרא בסדיכא
ואהרנינהו בתר י"ב
יהוה ש"א ויהוה דרבה
דאמר ליה רב נחמן
מצא ארנקי בשוקא
דרבנן הרי הן של י'
ואמ' הלה עומד וצווח
נעשה כצווח על ביתו
שגזל ועל סניניהו
שסבחה ב"סלבור כ"ס
מי סבחה סניניהו
המציל פמנה הרי הן
של י' ואל"ס שבעיה
עומד וצווח כדאמרין
המציל מופר של י'
התורה התירוהו לו כן
ג"ז מהו לצפוי
ש"ס א"ר ברוב ישראל
עוף הנקרא דיו שקיל

פ"ה חב"ל
גולה ולכדה ה"ל ח
א"ר מלכות מלכות
אסורות ה"ל כה סנה ע"ן
עד טובע' ח"מ ס"י רג
קפ"ק ד' וטובע' י"ד כ"י
קצט ספיק' י"ד כ"י
לפ' ד' טובע' ח"מ ס"י
רג ספיק' ד' וטובע'
י"ד ס"י קצט ספיק' י"ד

ואיבעניא אימא לעולם רבנן. ובשאינה טעון ולא תפסות מצוה
דמוחו ליה ברוב כנענים. מי קפני בו? אינו טיב לסברין קפני.
דכיון דרובא כנענים דלחא דכנענים הוא, ושלו נמי לא הוה ללח
אלו רבנן בחר רובא בממונא: מוסרם משום מילאס. לחינו חייב
להכריז: ואסורה בהנאה. ולקמיה
פרין ח"כ מה הימיר יס במילאסא:
כל ישראל ונתן סימן. יולא מספק
י"ן כנענים ומותרת בשתייה למולאס
דכיון דרובא כנענים נפ"לשו הבעלים:
ושזו כנסר בי"ן. ומוסלנן בהנא
ציון: דמסקיל. יס צו משכולים
לכניס וסתימה גדר שמוסין לגניס
ולא מילאס סבר לא יכל הגהר להוליכס
חוץ לתפסולס ורגילס היו לסוכרו
ולנקות ולכרוחו שיטטפו מימיו וסוכך
סימלס כסיסכרו לחוה וינקוס:
פכרו ל"ס. שקרין נש"לס בל"טו
כחו עושי שער ארמי נפש (שיטה
(ט): אימא מישראל נפיל. לפיכך חייב
להכריז ולא אמרי' יניח כלתמרין
לעיל ברוב כנענים לרבנן: לא מילאס.

ואבעניא אימא לעולם רבנן מי קתני הו
שלו? אינו חייב להכריז קתני ויניח וייתי
ישראל ויהיב ביה סימנא ושקיל דשדאמר
רב אפי' מצא חבית י"ן בעיר שרובה כנענים
מותרת משום מציאה ואסורה בהנאה, בא
ישראל ונתן בה סימן מותרת בשתייה
למציאה כמאן כ"ש בן אלעזר שמע מינה
כי קאמר ר"ש בן אלעזר ברוב כנענים אבל
ברוב ישראל לא לעולם אימא לך ר"ש בן
אלעזר אפי' ברוב ישראל נמי קאמר, ורב
אפי' סבר לה כוותיה בהדא ופליגי עליה
בהדא, וכי מאמר דאסירא בהנאה מותרת
משום מציאה למא' הלכה: ואמר רב אשי
ל'לקנקנה (ו) בהדא דאשכח ארבעה זוזי
דציורי בסדינא ושזו בגר ברין, אחא לקמיה
דרב יהודה, א"ל ויל אברו, והא זוטו של י'
הוא: ישאני נהר בירן כיון דמתקיל לא מיאש,
והא רובא כנענים נינהו (ש"ס) אין הלכה כ"ש
בן אלעזר אפי' ברוב כנענים: ישאני נהר בירן
דישראל סברו ליה וישראל כרו ליה, ביון
דישראל סברו ליה אימור מישראל נפל וביון
דישראל כרו ליה לא מיאש: יתדא הוה
שקיל ואויל בתריה דמר שמואל בשוקא דבי
דיסא, א"ל מצא כאן ארנקי מהו: אמר ליה
הרי אלו שלו, בא ישראל ונתן בה סימן
מהו: א"ל חייב להחזיר, תרתי: אמר ליה
י' לפנין משורת הדין, הא אבוביה דשמואל
אשכח הנך דמרי' ב' דברא ואהרנינהו למרייהו
לבתר תריסר ידחי שתא לפנין משורת הדין
כ' הוה שקיל ואויל בתריה דר"ג *בשוקא
דגולא ואמרי' לה בשוקא דרבנן א"ל מצא
כאן ארנקי מהו: א"ל הרי אלו שלו, בא ישראל
ונתן בה סימן מהו: אמר ליה הרי אלו שלו, והלא עומד וצווח: נעשה
כצווח על ביתו שנפל ועל סניניתו שטבעה בים. בהדא ד' דשקיל בשרא
בשוקא ושדיה בצניחא דבי בר מריון אחא לקמיה דאבוי א"ל ויל שקיל
לנפשה, והא רובא דישראל נינהו שמעת מינה הלכה כרבי שמעון בן אלעזר
אפי' ברוב ישראל: ישאני דיו דכוסו של י' דמי, והא *אמר רב 'בשר שנתעלה
מן העין אסור: בעומד וראוהו (ו) תנא מצא גדי שחוט בין טבריא לצפורי
והתירוהו לו, אמר רבי אמי התירוהו לו 'משום מציאה כ"ש בן אלעזר, משום
שחיטה כרבי תנאי בנו של רבי יוסי הגלילי דתניא *הרי שאבדו לו גדייו
והתנגלו והלך ומצאן שחוטין ר' יהודה אוסר ורבי תנאי בנו של רבי יוסי
הגלילי מתיר, אמר רב: נראין דברי רבי יהודה כשמצאן באשפה ודברי רבי
תנאי בנו של רבי יוסי הגלילי כשמצאן בבית מדהתירוהו לו משום
שחיטה רובא דישראל נינהו, שמעת מינה הלכה כ"ש בן אלעזר אפי' ברוב
ישראל: אמר רבא רוב כנענים, רוב טבחי ישראל, דבי אשכח פרגיות
שחוטות בין טבריא לצפורי אחא לקמיה דר' אשי ואמרי' ליה לקמיה דר' יוחנן
ואמרי' לה כי מדרשא ואמר ליה ויל שקיל לנפשה. דבי יצחק נפמא אשכח
קיבורא דאוילי ביה אלווי, אחא לקמיה דר' יוחנן ואמרי' ליה בב' מדרשא ואמר
ליה ויל שקיל לנפשה: מתני' ואלו חייב להכריז: מצא פירות בכרי או
כלי כמות שהוא, מעות בכיס או כים כמות שהוא, צבורי פירות צבורי מעות
שלישה

לח א ב מ"י פ"ה חב"ל
גולה ולכדה ה"ל ח
א"ר מלכות מלכות
אסורות ה"ל כה סנה ע"ן
עד טובע' ח"מ ס"י רג
קפ"ק ד' וטובע' י"ד כ"י
קצט ספיק' י"ד כ"י
לפ' ד' טובע' ח"מ ס"י
רג ספיק' ד' וטובע'
י"ד ס"י קצט ספיק' י"ד

עניה חלל באשפה שבויה ובעובדא דהכא שמלחן בדרך בלא אשפה שבויה: אתא לקמיה דרבי אשי גרסי'
א"ע' דככל דוכתי חביב רבי אמי ברשא כלמא (גיטין 97 ע"ב): רבי אמי ורבי אשי כהני חשיבי דארעא דישאל אף על גב
שגדול ממנו אין חימה שבה לפעו שחזירו היה אצל או גרסין רבי אצל קשה דרבי אצל היה תלמידו של רבי אמי
דממוכ גבי נכסל דרבי אצל (שטות 77 ע"ב) וחף היה כל לפעו (לשולס):

הא
אסקא אס היא עומד וראח את הפקסן שוחטין וההש כמנה רחא ישראל: מירר לו דכוסו של י' (ד"ס) ואם לאו אסור באכילה כרב דאמר כשר בין שנתעלה מן העין
אמר רבי אבא, והא רוב רבנן דאשכח ביה שחוטין בין טבריא לצפורי והתירוהו לו משום מציאה כ"ש בן אלעזר ושם שוחטין כ"ו יוצא בר דניא וכי' יפסיח הוא, פ"י פרגיות צפרים מתורסין, רב אמי אשכח
פרגיות בין טבריא לצפורי ואל' ר' יוחנן שקיל לנפשה, וכן רב יצחק אשכח דאמר ר' יצחק אשכח קיבורי דאוילי בי אלווי ואל' ר' יוחנן ויל שקיל לנפשה: בתנאי' ואלו חייב להכריז
בנא

פ"י חב"ל
גולה ולכדה ה"ל ח
א"ר מלכות מלכות
אסורות ה"ל כה סנה ע"ן
עד טובע' ח"מ ס"י רג
קפ"ק ד' וטובע' י"ד כ"י
קצט ספיק' י"ד כ"י
לפ' ד' טובע' ח"מ ס"י
רג ספיק' ד' וטובע'
י"ד ס"י קצט ספיק' י"ד

[אין] ל'
בכתיב י'
כמות י'
[כ"ק ע"ג]

מוליך י'
[אין] י'
[תוספתא]
דמוליך י'
[אין] י'

מוליך י'
[תוספתא]
דמוליך י'
[אין] י'